

til, at det var derfra, man havde hentet hele Tanken. Det har ogsaa ført til, at f. Eks. en Bomskæner, der har tjent i 42 Aar, og hvis Gennemsnitsløn i de sidste 5 Aar har været 1,163 Kr., har faaet sin Pensionslønningssats fastsat til 1,000 Kr. og sin Pension til 666 Kr. 72 Øre. Hvis han var gaaet ind under Reglerne for Statsbanernes Pension, vilde han have faaet 800 Kr. En Maskinarbejder, der har tjent i 38½ Aar og gennemsnitlig i de sidste 5 Aar fortjent 1,182 Kr., har i Kraft af de 1,000 Kr., til hvilke hans Pensionslønningssats ligeledes er nedsat, faaet 633 Kr. 36 Øre; ved Statsbanerne vilde han have faaet 760 Kr. Og noget lignende gælder dem alle sammen. De have alle faaet mindre, end de med det Forbillede, jeg nævnedes, kunde have gjort Regning paa.

Jeg er kommen til at tænke paa: Er dette egentlig lovligt? Naar der staa i den Lov, vi vedtoges i Fjor, at det er i Overensstemmelse med Pensionsloven af 24. Februar 1858, at disse Folk skulle pensioneres, vil det saa ikke sige, at de have Krav paa at faa den Pension, som denne Lov vilde have givet dem, ganske uanset, om man vælger Formen: Inddeling i Pensionslønningssklasser? Skulde man ikke ved Inddelingen i Pensionslønningssklasser have sørget for, at enhver mindst fik det, som han ifølge Loven har faaet hjemlet? Ifølge Pensionsloven af 1858 medfører jo enhver Tjenestetid paa over 29 Aar, altsaa fra 30 Aar opad, en Pension af $\frac{2}{3}$ af Lønningen, men det har ingen af disse Mennesker faaet. Der er dog en enkelt Undtagelse derfra. En Arbejder ved Usserød Fabrik har haft en Indtægt af 1,200 Kr. og faaet en Pension af 800 Kr.. Der er altsaa ikke den Regel fulgt, som den ministerielle Skrivelse ellers fastslaaer; det kommer for de paagældende til at tage sig ud som en Vilkaarlighed, de forstaa ikke ret dette.

Jeg beder derfor om, at disse Punkter maa blive tagne under fornyet Overvejelse i Krigsministeriet. Det, der her er gjort, er gjort ganske administrativt, er altsaa noget, der selv om Loven bliver ganske uforandret, alligevel vil kunne ændres, og jeg beder om, at man ved Udarbejdelsen og Gennemførelsen af den paatænkte Lov om Orlogsværftets Arbejdere vil tage Hensyn til det, her er sket, og gøre, hvad der kan gøres, for at ikke Arbejderne nu som gamle Folk ved deres Afskædigelse skulle mene at have Grund til Klage over ikke at blive fuldt ud retfærdigt behandlet af Staten.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Lange: Den højtærede Kultusminister har gjort mig opmærksom paa, at jeg har overset, at der under § 21 staaer en Forhøjelse af 10,000 Kr. for 5 Aar til det Formaal, som jeg androg om maatte blive 15,000 Kr. Endvidere har Ministeren gjort mig opmærksom paa, at de 2 Kroner, jeg omtalte under samme Stykke, ere forhøjede til 3 Kroner. Jeg kan jo ikke forlange bedre end at faa mit Ønske opfyldt i samme Øjeblik, som jeg har udtalt det, og jeg benytter Lejligheden til at sige den højtærede Minister Tak, fordi han har taget Hensyn til Henvendelsen fra Fællesrepræsentationen, om ikke fuldt ud; saa dog med en Forhøjelse af 66 pCt. af det forlangte. Jeg tænker, at man foreløbig kan være tilfreds med det, kvitterer for rigtig Modtagelse og siger den højtærede Minister Tak derfor.

Sabroe: Jeg vil gerne tillade mig at rette en Forespørgsel til den højtærede Trafikminister om, hvorvidt vi i Aarhus snart ville kunne vente Forslag til en Forandring af vore Banegaardsforhold. Jeg skal ikke komme videre ind paa dette, da Spørgsmaalet jo tidligere har været behandlet temmelig indgaaende. Men jeg æsker altsaa den højtærede Trafikministers Svar paa det Spørgsmaal, om vi i indeværende Samling kunne vente, at der her paa Folketingets Bord kommer til at foreligge Forslag til den paatrængende nødvendige Forandring af de meget daarligere Banegaardsforhold ved Aarhus.

Paa indeværende Aars Finanslov findes en Bevilling paa 35,000 Kr. til Samfundet, der antager sig vanføre og lemlæstede, og en Bevilling paa 15,000 Kr. til Hjemmet for vanføre. De to Institutioner staa i nøje Rapport til hinanden. Det er saaledes, at ingen Patient kan blive optaget paa Hjemmet for vanføre, medmindre Samfundet, der antager sig vanføre og lemlæstede har anbefalet vedkommende Patient til Optagelse paa Samfundets Afdeling. Ser man paa den Bidragsliste, der findes i den for sidste Aar offentliggjorte Beretning for Selskabet, vil det ses, at Statens Bidrag er betydeligt større end de Bidrag, der ydes af private. Det er meget betegnende at se, hvorledes Aarsbidragene i de sidste Aar ere mindre, end de vare for mange Aar siden, i de første Aar. Jeg tror ikke, at Bidrags-